

цѣлото лѣто не работилъ и къщата му запустѣла. Жената даже е плакала и съ голѣмъ трудъ е хранила мързеливия си мъжъ.

— Ако своята глава не вѣрвашъ, то иди попитай другитѣ, казала най-послѣ жена му.

Той се съгласилъ. Станалъ отъ постелката, отишълъ при съседитѣ си и ги запитва:

— Коя е най-добрата работа въ свѣта?

Всички го помислили за людъ и никой не му отговорилъ.

„Хората не говорятъ,“ си казалъ той, „сега пъкъ ще отида при животнитѣ.“

Отишълъ при кравата и я попиталъ:

— Кажи ми, кравичке, коя е най-добрата работа въ свѣта?

— Млѣко да се дава, — отговорила кравата.

— Ахъ, каква глупава крава! . . . замахналъ съ ржката си и отишълъ при коня.

— Кола да се вози, отговорилъ коньтъ.

Отишълъ при овцата.

— Вълна да се дава, го увѣрявала овцата.

Кучето отговорило:

— Да се лае, домътъ да се пази.

Котката:

— Мишки да се ловятъ.

Разсърдилъ се селянинътъ на домашнитѣ животни, оставилъ ги и отишълъ при дивитѣ звѣрове.

Тѣ ще ми кажатъ истината си помислилъ той, и почналъ да ги пита.